

[Bouet.]

kan leve deres Liv uden fremmed Indblanding. Jeg føler mig overbevist om, at denne Betragtning ogsaa deles af dem, som vil gaa langt videre, end Flertallet i det andet høje Ting er gaaet, hvis disse selv skulde komme ud for det værste Tilfælde; thi der er vel intet værre end at faa paatvunget fremmede Mennesker, som man intet har tilfælles med, og have dem boende i sin Lejlighed, Mennesker, hvoraf nogle — jeg siger udtrykkelig nogle, for det er naturligvis ikke alle — betragter sig som Herrer i Huset, specielt hvis de ved, at de, saaledes som Tilfældet hidtil har været, ikke kan opsiges, ligegyldigt hvorledes de opfører sig.

Den eksisterende Bolignød skyldes naturligvis i første Række Besættelsen, under hvilken vore Undertrykkere brugte Materialer og Arbejdskraft til alt andet end Boligbyggeri, og der vil vel gaa Aar, inden Boligbehovet er nogenlunde dækket. For mit Vedkommende er det da ogsaa kun under Trykket af den Kendsgerning, at saa mange Tusinde Medborgere lever under fortvivlede Boligforhold, at jeg kan gaa med til det foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu er vedtaget i det andet høje Ting.

Det foreliggende Lovforslag gælder jo umiddelbart for Storkøbenhavn, medens hver enkelt Kommune i det øvrige Land selv kan bestemme, om Reglerne i denne Lov skal gælde for den. Det understreger jo, at Forholdene her i Hovedstaden er særlig slemme, og det er ogsaa en af de Grunde, hvorfor jeg for mit Vedkommende, selv om jeg ikke kan sige, at jeg paa noget Omraade er tilfreds med den Tvang, som disse Boliglove indeholder, kan anbefale Lovforslaget.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en detailleret Gennemgang af Lovforslaget. Dels har den højtærede Minister givet os en Fremstilling af de Ændringer, han har foreslaaet, og de Ændringer, der yderligere er foreslaaet i det andet høje Ting, dels har den ærede foregaaende Taler jo meget detailleret behandlet de enkelte Paragraffer, saa der er ingen Grund til Gentagelser. Jeg vil dog udtale min Tilfredshed med, at en Lejlighed paa 4 Værelser og derover kan udlejes uden Boligudvalgets Godkendelse, naar Lejeren opfylder de i § 6 fastsatte Bestemmelser. Til Klaring af denne Paragraf vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvad der forstaas ved et Værelse. Et Værelse kan jo være et ganske lille Hummer, men det kan ogsaa være en meget stor Sal, og egentlig skulde der tages Hensyn til Lejlighedens Fladeareal. En Familie paa 3 Personer, hvoraf den ene er et Barn, som vil leje en

4 Værelses Lejlighed med nogle ganske smaa Værelser, skal altsaa tvinges til at udleje et af disse eventuelt smaa Hummere.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Skal en 3 Værelses Lejlighed, hvortil der hører et mindre Kammer, betragtes som en 4 Værelses Lejlighed, og skal en 4 Værelses Lejlighed med et lille Kammer betragtes som en 5 Værelses Lejlighed? Det er dog af en vis Betydning at faa klaret dette, for de Boligudvalg, som nu ned sættes, har jo en suveræn Magt, er ene-vældige. Jeg synes, det vilde være rimeligt, om den højtærede Minister vilde besvare dette Spørgsmaal. Jeg gaar i øvrigt ud fra, at hvis en Familie paa f. Eks. 3 Personer køber en Enfamilievilla eller Bungalow med 4 Værelser og den hidtidige Ejer i Henhold til Købekontrakten flytter, skal dette Lejerskifte ikke godkendes af Boligudvalget, og saa er den nye Ejer ikke pligtig til at udleje et Værelse. Bestemmelsen i § 9 om, at Udvalgets Godkendelse ikke skal indhentes, naar 2 lige store Familier med lige store Lejligheder ønsker at bytte Lejlighed, hilser jeg med Tilfredshed. Ligeledes finder jeg det formaalistjenukt, at Bytning mellem to Lejligheder af forskellig Størrelse kan finde Sted uden om Boligudvalget, naar den større Lejlighed herved bliver beboet af flere Personer end hidtil. Thi saaledes som disse Forhold hidtil er blevet praktiseret, i hvert Fald af Boligudvalget her i København, er der forekommet mange Mærkværdigheder, og det maa disse Bestemmelser kunne rette paa. Jeg kan nævne et Eksempel. En enlig Person, som havde et Værelse med Kammer, blev gift og kunde med sin Kone, en Enke med et Barn, bytte med to ældre Mennesker, som boede i en 4 Værelses Lejlighed, og som gerne vilde have en mindre Lejlighed. Det vil altsaa sige, at i en Lejlighed, hvor der hidtil havde været eet Menneske, kom der nu til at bo to, og i den større Lejlighed, hvor der før var to, kom der nu til at bo tre. Dette nægtede Boligudvalget at godkende. Fornuften sejrede dog saa meget til sidst, at de paagældende fik Lov til denne Bytning. Men der har ogsaa været Tilfælde, hvor der til Familier blev enige om at bytte Lejlighed. Personantallet var det samme, men af en eller anden mærkværdig Grund nægtede man ogsaa fra Boligudvalgets Side at godkende en saadan Bytning. De her nævnte Paragraffer maa vel i nogen Grad kunne medføre, at saadanne Urimeligheder ophører.

I samme Paragraf, Stk. 2, fastsættes, at saafremt en Udlejer foreslaar at udleje en Lejlighed til en Statstjenestemand eller en